

УДК 378.014.6:72.012]:004

Атланов В.В.

Аспірант Київської державної Академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, викладач кафедри дизайну Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв

Чирчик С.В.

Доктор педагогічних наук, доцент, проректор з наукової роботи Київська державна Академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ НОВІТНІМ КОМП'ЮТЕРНИМ ТЕХНОЛОГІЯМ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ

Зазначено, що в практиці підготовки дизайнерів новітніми комп'ютерними технологіями існує проблема «швидких змін», яка полягає у відставанні навчального плану від ситуації на ринку технологій та програмних продуктів. Висунуто гіпотезу, що вирішення проблеми можливе при застосуванні принципів наукового дослідження у навчальному процесі. Спростувати чи підтвердити цю гіпотезу має формувальний педагогічний експеримент, проведення якого є перспективою подальшого дослідження.

Ключові слова: ефективність підготовки дизайнерів, новітні комп'ютерні технології, проблема «швидких змін», наукове дослідження у навчальному процесі, педагогічний експеримент.

Постановка проблеми. Науково-технічна революція, вплив якої ми спостерігаємо у всіх сферах діяльності, відбивається і на ефективності підготовки спеціалістів-дизайнерів, зокрема в оволодінні ними сучасними технологіями комп'ютерної графіки. Якщо ще кілька років тому вища школа сповідувала традиційний принцип навчання у якому роль викладача полягала в тому, щоб навчити студентів певним компетенціям, то в сучасних умовах студенту частіше доводиться самостійно опановувати новітні технології, оскільки вони з'являються на ринку практично одночасно із його навчанням в освітньому закладі.

У сфері комп'ютерних графічних технологій така зміна навчального процесу несе в собі певні ризики для особистості викладача. Вони пов'язані, по-перше, з необхідністю докорінної зміни підходів у майбутній дизайнерській практиці що зводить нанівець затверджені навчальні плани і програми, за якими викладається дисципліна; по-друге, стрімка поява згаданих продуктів на ринку вимагає від викладача настільки ж швидкого оволодіння ними, фактично одночасно зі своїми студентами, що в умовах навчального навантаження є досить складним завданням. Ці два фактори негативно впливають на ефективність формування у студентів професійних компетенцій, оскільки значення і, як слідство, авторитет викладача в очах студентів суттєво знижується. Ця ситуація потребує аналізу та пошуку шляхів вирішення.

Аналіз джерел. Форми, методи реалізації інформаційно-комунікаційних технологій навчання та функцій комп'ютерних засобів навчання під час навчання майбутніх художників, дизайнерів, учителів образотворчого мистецтва висвітлено в працях таких сучасних дослідників: Н. Володіної-Панченко, Ю. Дорошенка, Б. Жебровського, Н. Завієної, Т. Іванюшенка, Г. Ломаковської, О. Польшиної, Й. Ривкінд, Н. Рошак, Г. Сергєєвої, О. Ткаченко, В. Шемберко, О. Ямпольської та інших.

Перші ознаки проблеми, яку можна було б назвати «кризові явища у професійній освіті, що викликані науково-технічним прогресом» почали з'являтися одночасно з появою комп'ютерних технологій в різних сферах професійної діяльності. Особливо виразно це проявилось у сфері графіки і дизайну. Наукове співтовариство миттєво відреагувало на нові явища низкою досліджень направлених на осмислення проблеми. В роботах О.В. Слободянюк [4], М.Ф. Юсупової [7], М.М. Ожга [3] та інших авторів велика увага приділяється вдосконаленню довузівської підготовки студентів, дотримання єдності методик навчальних дисциплін середньої та вищої школи, підвищення рівню кваліфікації викладацького складу. Проте, незважаючи на цілком раціональні пропозиції, проблема останніми роками тільки поглибилася. Це пов'язано, в першу чергу, з неподоланими явищами інерції у розробках навчальних планів та

відставання цього процесу від швидкості змін у структурі самого предмету навчання.

Таким чином спостерігаємо системну проблему, яка не вирішується простим вдосконаленням навчального процесу, а потребує повної зміни парадигми навчання.

Виклад основного матеріалу. Досвід викладання комп'ютерних дисциплін на кафедрі дизайну ВП МФ КНУКіМ та проведення в стінах цього закладу низькі факультативів з різних напрямів комп'ютерної графіки, що не входили у затверджені навчальні плани, дозволяє констатувати, що найбільш ефективним процесом засвоєння нового матеріалу та найбільш швидким шляхом отримання нових навичок є процес дослідження, яке студент виконує спільно із викладачем та під керівництвом викладача. Об'єктом такого дослідження є новітня технологія, а предметом – її особливості, переваги та недоліки. У процесі дослідження студент самостійно формулює низьку запитань і знаходить на них відповідь у процесі дослідження. Це типова наукова робота, яка не тільки підвищує професійний рівень студента, а й привчає його до аналізу, узагальнення, суто наукового підходу до вивчення нового явища, яким є для студента новітня технологія. Проведення факультативних занять за новою методикою та обладійливі результати їх ефективності дозволяють припустити, що дана методика є одним з можливих шляхів вирішення «проблеми швидких змін» [1] в підготовці дизайнерів.

Для остаточного переконання у вірності даного припущення необхідно провести формувальний педагогічний експеримент, метою якого є виявити наявність зростання рівня ефективності у засвоєнні новітніх комп'ютерних технологій студентами за методом наукового дослідження, у порівнянні з традиційним методом навчання. При плануванні експерименту необхідно визначити критерії ефективності та сформулювати модель поетапного конструювання змістовно-цільового компоненту [2].

Планування такого експерименту, його проведення, обробка результатів та впровадження їх в практику підготовки дизайнерів – крок до вирішення системної проблеми в підготовці дизайнерів, так званої «проблеми швидких змін».

Висновки та перспективи подальшого дослідження:

1. При підготовці дизайнерів у сфері навчання новітнім комп'ютерним технологіям існує проблема відставання навчальних планів від стрімких змін у технологіях та програмному забезпеченні, що призводить до зниження якості навчання та ефективності навчального процесу.

2. Шляхи підвищення якості навчання, запропоновані вітчизняними науковцями не вирішують даної проблеми, а у більшості робіт на тему підвищення ефективності навчального процесу при вивченні комп'ютерних дисциплін ця проблема лишається поза увагою.

3. Базуючись на досвіді приватних курсів та факультативів висунута гіпотеза про те, що шляхом вирішення даної проблеми може стати зміна самої парадигми навчання, в якій студент виступатиме в ролі дослідника, а викладач – в ролі його наукового керівника. Сам процес навчання при цьому нагадує типове наукове дослідження, де об'єктом стає новітня технологія, а предметом – її властивості, переваги та недоліки.

4. Підтвердити або спростувати цю гіпотезу має формувальний педагогічний експеримент, проведення якого є перспективою подальшого дослідження та стане кроком у напрямку вирішення зазначеної проблеми.

Література

1. *Атланов В. В. Медіа-конвергенція та її вплив на освітній процес / В. В. Атланов // Стан та перспективи розвитку культурологічної науки: зб. тез доповідей V Всеукр. наук.-практ. конф. / [редкол : Н. В. Федотова (гол. ред.) та ін.]. – Миколаїв: МФ КНУКіМ, 2019. – Ч. 1. – С. 15-17.*
2. *Левитес Д.Г. Автодидактика. – М., 2004. – 318 с.*
3. *Ожга М.М. Проблеми графічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів у наукових дослідженнях. // Проблеми інженерно-педагогічної освіти: збірник наукових праць / Укр. інж. пед. академія. – Х., 2012. Вип. 34-35 – с. 226-233.*
4. *Слободянюк О. В. Особливості використання методики дистанційного навчання дисципліни «Інженерна та комп'ютерна графіка» студентів заочної форми навчання [Електронний ресурс] / О. В. Слободянюк // Інформаційні технології і засоби навчання – 2010. – № 3. – Режим доступу : <http://www.nbuu.gov.ua/e-journals/vntu/2007-1/vyp1.html>.*

5. Юсупова М. Ф. Эффективность использования информационных технологий (ИТО) / М. Ф. Юсупова, В. К. Сидоренко // Наука і освіта : науково-практичний журнал Південного наук. центру АПН України. – 2006. – № 3–4. – С. 124–128.

УДК 72.014

Лугова І.А.

Асистент кафедри архітектури будівель та містобудування

Остапенко П.

Студентка

*Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка,
Навчально-науковий інститут архітектури та будівництва*

ОРДЕРНА АРХІТЕКТУРНА КОМПОЗИЦІЯ – ВИКОРИСТАННЯ ТА СПРИЙНЯТТЯ

У статті розглянуто, як саме сприймається ордерна архітектурна композиція, де використовується, звідки бере свій початок. Приведена класифікація основних видів ордерів та їх характеристика.

Ключові слова: ордер, ордерна композиція, античність, колона.

Аналіз джерел. Ціла низка видатних архітекторів практиків часу Альберті, Серліо, Палладіо, Віньола, Делорма залишили роботи, присвячені правилам побудови архітектурних ордерів. Найбільшої популярності набув трактат Віньоли, який на основі багатьох античних споруд та вивченні досвіду Вітрувія дав свою систему п'яти ордерів архітектури, чим сприяв популяризації класичного спадку та грамотному застосуванню ордеру в архітектурній практиці.

Постановка проблеми. Звідки ж з'явився архітектурний ордер? Як інтерпретували ордер різні стилі? Антична архітектура зародилася на початку першого тисячоліття до нашого часу в Елладі, а найбільш яскравого розквіту давньогрецька архітектура досягла в V-IV столітті до нашого часу. Греки створили тектонічну систему ордеру як сукупності форм визначеної стильової характеристики, призначених для гармонічного поєднання художнього образу споруди з її